

II. FEITEN

Uit de in het verzoekschrift aangehaalde feiten blijkt het volgende:

1.

De heer F. geboren te en heeft de Russische nationaliteit, De heer en mevrouw eveneens van Russische nationaliteit, zijn de ouders van

Het volledige gezin verblijft te

Het gezin verliet Rusland op 10 december 2012 en is sindsdien gevestigd te België. Zij hebben België sindsdien niet meer verlaten.

2.

Vanaf jonge leeftijd lijdt Haron aan de ziekte van Still, een juveniele chronische artritis.

Deze ziekte heeft geleid tot een vertraging van de groei, syndroom van Cushing en osteoporose, met veelvuldige fracturen tot gevolg (indeukingsfracturen ten opzichte van de wervelzuil en traumatische letsels ten opzichte van meerdere ribben rechts mutiple hoogteverminderingen van vooral de wervelcorpora, destructie van de heupgewrichten en een oude fractuur ten opzichte van de distale rechter femur).

Naast de diagnose (juveniele chronische artritis en hypereosinofilie) doen er zich verschillende nevendiaagnosen voor: osteoporose, Cushing syndroom, arteriële hypertensie, groeiretardatie, lenssclerose, jeukklachten, vitamine D-insufficiëntie, normocytare anemie, foliumzuurdeficiëntie, metabool syndroom en leversteatose (zie het medisch verslag van 30 oktober 2014 van dokters n).

I ten gevolge van deze ziekte niet in staat zichzelf te behelpen en is hierdoor rolstoelafhankelijk. Zijn ouders zorgen voor zijn mantelzorg.

3.

Door verzoekers werd een asielaanvraag ingediend. Deze asielaanvraag werd op 1 oktober 2013 afgesloten na de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot weigering van de toekenning van het vluchtelingenstatuut en weigering van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2

Dr. 1400 Wlad

Door verzoekers werd een aanvraag ingediend tot verlenging van de materiële hulp. FEDASIL heeft de wettelijke mogelijkheid de materiële opvang te verlengen. Artikel 7, §3 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen stelt immers als volgt: *"In bijzondere omstandigheden betreffende het respect voor de menselijke waardigheid kan het Agentschap afwijken van de voorwaarden die door huidige bepaling gesteld worden."*

De aanvraag tot materiële hulp werd op 19 mei 2014 en op 15 oktober 2014 telkens ontvankelijk en gegrond verklaard omwille van medische redenen (zie hierboven). Er werd telkens advies ingewonnen van Dokter Bruggeman, arts van het Agentschap. Op basis van de medische situatie werd de materiële opvang telkens verlengd.

Het recht op materiële hulp werd hierdoor verlengd en zou eindigen op 15 februari 2015.

Door verzoekers werd op 13 februari 2015 een nieuwe aanvraag tot verlenging ingediend van de materiële hulp gelet op de medische situatie.

Door FEDASIL werd deze aanvraag van 31 maart 2015 andermaal ontvankelijk en gegrond verklaard op 31 maart 2015 (stuk 4), waarbij onder meer werd overwogen:

"Gelet op het feit dat uw aanvraag tot verlenging van de materiële hulp gebaseerd is op medische redenen, acht ik dat uw aanvraag dient te worden onderzocht op grond van artikel 7 §3 van de wet."

Hiervoor heb ik het advies ingewonnen van Dokter Lien Bruggeman, arts van het Agentschap. Deze laatste heeft een medisch advies uitgebracht, op datum van 27/03/2015, waaruit blijkt dat er een medische indicatie bestaat die een verlenging van uw recht op materiële hulp rechtvaardigt.

Uw aanvraag is derhalve gegrond op basis van artikel 7 §3 van de wet."

De aanvraag tot verlenging van de materiële hulp werd toegestaan. In deze beslissing van FEDASIL is vervolgens vermeld:

"Het voortbestaan van het motief van medische onmogelijkheid om de opvangstructuur te verlaten zal het voorwerp uitmaken van een periodieke controle door het Agentschap."

In dit kader dient u het voortbestaan van deze onmogelijkheid aan te tonen door een geactualiseerd medisch attest voor te leggen, en dit ten laatste op 26/09/2015."

Verzoekers verbleven sindsdien in de materiële opvang.

4.

Omwille van de medische problematiek werd door verzoekers een aanvraag ingediend op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet.

Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 08.10.2013 en dit na een advies van dokter Liesenborghs van 07.10.2013. Hiertegen werd een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit beroep is hangende.

Door de verzoekende partij werd op 27.04.2015 in afwachting van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een nieuwe aanvraag ingediend op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet.

Deze aanvraag tot machtiging van verblijf werd op 18.05.2015 als onontvankelijk beschouwd door de verwerende partij, na een advies van dokter Baert van 11.05.2015. De aanvraag werd afgewezen omdat *"de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling."* (stuk 7). Concreet verwijst de Dienst Vreemdelingenzaken naar de eerdere beslissing van 8 oktober 2013 waarbij de eerdere aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet werd afgewezen.

Zo werd gesteld door de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken op 11 mei 2015 dat de gezondheidstoestand van de heer *"ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 16.7.2013"* (stuk 7).

Tegen de beslissing tot afwijzing van de aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet op 18 mei 2015, werd eveneens beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarbij werd verzocht tot de schorsing en nietigverklaring van deze beslissing (stuk 8). Dit beroep is eveneens nog hangende.

5.

De beslissing van FEDASIL van 31 maart 2015 (stuk 4) stelde:

"Het voortbestaan van het motief van medische onmogelijkheid om de opvangstructuur te verlaten zal het voorwerp uitmaken van een periodieke controle door het Agentschap.

In dit kader dient u het voortbestaan van deze onmogelijkheid aan te tonen door een geactualiseerd medisch attest voor te leggen, en dit ten laatste op 26/09/2015."

Door verzoekers werd een volmacht gegeven aan mevrouw / _____ iers om een aanvraag in te dienen tot verlenging van de materiële opvang (stuk 5).

Deze aanvraag werd ingediend op 24 september 2015 (stuk 6).

Bij deze aanvraag werden opnieuw de nodige medische attesten gevoegd waaruit bovenbeschreven medische situatie bleek.

6.

Op maandag 12 oktober 2015 worden verzoekers in kennis gesteld van de beslissing van FEDASIL waarbij de aanvraag wordt geweigerd (stuk 1).

De beslissing van FEDASIL stelt: *"u dient de opvangstructuur te verlaten (de vierde werkdag volgende op de betekening van deze beslissing)".*

Verzoekers dienen hierdoor de opvang waarin zij verblijven te verlaten tegen vrijdag 16 oktober 2015.

Verzoekers kunnen nergens heen en dreigen hierdoor op straat te belanden.

_____ door zijn ziekte niet in staat zichzelf te behelpen en rolstoelafhankelijk, waardoor verzoekers in een situatie terecht komen in strijd met artikel 3 EVRM (stuk 6).

De weigering van FEDASIL schendt hierdoor volgens verzoekers de bepalingen van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers, de beginselen van behoorlijk bestuur (zorgvuldigheid, redelijkheid en materiële motiveringsplicht), de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen en de bepalingen van het EVRM.

Zij stellen dat het niet kan worden ingezien dat FEDASIL op 19 mei 2015 (stuk 2), op 15 oktober 2014 (stuk 3) en op 27 maart 2015 (stuk 4) nog oordeelt *"dat er een medische indicatie bestaat die een verlenging van uw recht op materiële hulp rechtvaardigt"*, terwijl onder identieke omstandigheden men plotsklaps oordeelt op 8 oktober 2015 (stuk 1) dat deze medische indicaties niet meer voorhanden zijn.

Verder wijzen zij erop dat deze medische situatie is identiek gebleven (bevestigd door Prof. Dr. _____ in de medische verslagen gevoegd bij de aanvraag tot verlenging van 24 september 2015) en dat om deze reden ook door de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken op 11 mei 2015 duidelijk aangehaald dat de gezondheidstoestand van de heer _____ *"ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 16.7.2013"*.

7.

Parallel met huidig verzoekschrift, werd een verzoekschrift ten gronde neergelegd (stuk 9).

Ondergeschikt, wordt door verzoekers verzocht de gevorderde maatregel toe te kennen voor een periode van vier maanden zodat, op tegensprekelijke wijze, een debat ten gronde kan worden gevoerd over de tussengekomen beslissing van FEDASIL.

III. BEOORDELING

Ingevolge artikel 580, 8, (f) Ger.W. neemt de arbeidsrechtbank kennis van geschillen betreffende de toepassing van de wet van 12 januari 2007 betreffende opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen wat betreft de geschillen betreffende elke schending van de rechten die aan de begunstigden van de opvang worden gewaarborgd door de boeken II en III van voormelde wet.

Krachtens artikel 584 Ger.W. kan de voorzitter van de arbeidsrechtbank bij voorraad uitspraak doen in gevallen die hij spoedeisend acht, in aangelegenheden die tot de bevoegdheid van die rechtbank behoort.

De zaak wordt voor de voorzitter aanhangig gemaakt in kort geding of, in geval van volstreekte noodzakelijkheid, bij verzoekschrift.

De hoogdringendheid moet zodanig zijn dat elke vertraging de rechten van de partij zo ernstig zou schaden dat zelfs de verkorting van de termijnen en het kort geding ten huize van de rechter niet zouden volstaan om een dreigend gevaar te keren.

Vermits de eenzijdige procedure noodzakelijk een uitzondering is op de regel van de tegenspraak, moet de "overtreffende trap van hoogdringendheid" strikt worden uitgelegd en bewezen door de eiser (P. VAN ORSHOVEN "Stand van zaken en recente ontwikkelingen op het stuk van korte gedingen en ander snelrecht" in P. VAN ORSHOVEN, (ed.) *Reeks Themis gerechtelijk recht academiejaar 2010-2011* nr. 59, Brugge, Die Keure, 2010, nr. 43; Arbh. Brussel, 1e kamer, 12 december 2011 A.R. 2011/BB/22, onuitgeg.).

Er is volstreekte noodzakelijkheid in de zin van artikel 584, derde lid Ger.W. wanneer er uitzonderlijke omstandigheden zijn die vereisen dat het recht op tegenspraak niet in de onmiddellijke beginfase van de procedure wordt gerealiseerd. De rechter beoordeelt in feite of er volstreekte noodzakelijkheid is in de zin van dit artikel, voor zover hij het wettelijk begrip "volstreekte noodzakelijkheid" niet miskent. De gevraagde maatregelen mogen niet na een normaal tegensprekelijk debat nog

nuttig kunnen worden opgelegd, na dagvaarding met verkorting van termijn van verschijning (Cass. 8 december 2014, AR C.12.0468.N, *juridat*; NJW 2015, 161).

Artikel 6 EVRM is in beginsel van toepassing is op de procedures die overeenkomstig artikel 584 Ger.W. in kort geding door de voorzitter van de rechtbank worden beslist. Het recht van verdediging zoals dat voortvloeit uit artikel 6 EVRM staat er niet aan in de weg dat in het geval van volstreekte noodzakelijkheid een procedure op eenzijdig verzoekschrift wordt ingesteld, op voorwaarde dat, enerzijds, de wet in een dergelijke procedure voorziet en, anderzijds, dat belanghebbenden de mogelijkheid hebben om ter vrijwaring van hun rechten tegenspraak te voeren.

Overeenkomstig artikel 1033 Ger.W. kan al wie niet in dezelfde hoedanigheid in de zaak op eenzijdig verzoekschrift is tussengekomen, derdenverzet doen tegen de beslissing die zijn rechten benadeelt. De procedure op eenzijdig verzoekschrift miskent de rechten van verdediging niet, zelfs zo de tegenpartij niet werd gehoord en haar verweermiddelen niet kon voorbrengen (Cass. 14 januari 2005, AR C.02.0221.N, *juridat*).

De volstreekte noodzakelijkheid is te verstaan in die zin dat enkel een duidelijke en plotse toepassing van de gevraagde maatregel de volledige doelmatigheid kan waarborgen en dat elke vertraging de rechten van de partij zo ernstig zou schaden dat zelfs de verkorting van de termijnen en het kort geding niet zouden volstaan

In casu is wel degelijk voldaan aan de toelaatbaarheidsvereiste van de volstreekte noodzakelijkheid en kan de voorzitter geadieerd worden op eenzijdig verzoekschrift, aangezien er uiterste urgentie is, daar verzoekers morgen, vrijdag 16 oktober 2015, de hen door Caritas ter beschikking gestelde opvangstructuur dienen te verlaten en dreigen op straat terecht te komen, in een hoge staat van behoefteigheid.

Uit deze vaststelling en de overige hierboven weergegeven feiten, in het bijzonder de medische situatie waarin verzoekers zich bevinden, blijkt de volstreekte noodzakelijkheid om de zaak via de procedure bij eenzijdig verzoekschrift aanhangig te maken.

Het is dan ook buiten kijf dat de gevraagde maatregel dermate dringend is dat een tegensprekelijk debat met rechtsingang via dagvaarding of met verkorte dagvaardingstermijnen overeenkomstig artikel 1036 Ger.W. niet doelmatig kan worden aangewend.

Op grond van de aangevoerde elementen en middelen kan het verzoek dan ook worden ingewilligd, met dien verstande dat de gevraagde maatregel slechts geldt voor een periode van 3 maanden.

Deze periode moet verzoekers toelaten om de zaak op tegensprekelijke wijze aanhangig te maken, zodat een tegensprekelijk debat kan worden gevoerd over een voorlopige maatregel en/of een beoordeling ten gronde.

Op de vraag van verzoekers om de maatregel op te leggen onder verbeurte van een dwangsom kan niet worden ingegaan nu er geen redenen zijn om aan te nemen dat Fedasil geen vrijwillige uitvoering zal geven aan onderhavige beschikking.

Overeenkomstig artikel 637 Ger.W. kan in spoedeisende gevallen en in alle zaken, de voorzitter van de rechtbank of van het hof en, gedurende het geding, de rechter voor wie de zaak aanhangig is, op een zelfs mondeling gedaan verzoek rechtsbijstand verlenen voor de handelingen die zij bepalen.

Het verzoek om kosteloze rechtsbijstand kan eveneens worden ingewilligd, nu het onvermogen van verzoekers voldoende blijkt uit de voorliggende stukken.

Krachtens artikel 1029 Ger. W. is onderhavige beschikking uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande voorziening en zonder borgstelling, tenzij de rechter anders heeft beslist.

OM DEZE REDENEN

Ondergetekende, H. Velleman, ondervoorzitter van de Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, bijgestaan door A. Van Steen, griffier,

Verklaart de vordering toelaatbaar en in de volgende mate gegrond:

Veroordeelt het federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers ("Fedasil") met kantoren te 1000 Brussel aan de Karthuizerstraat 21 tot verderzetting van de materiële opvang van verzoekers in de opvangstructuur van Caritas en dit voor een termijn van 3 maanden vanaf heden.

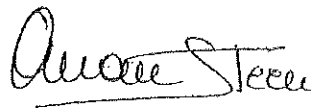
Verleent aan verzoekers kosteloze rechtsbijstand teneinde onderhavige beschikking te betekenen en gebeurlijk gedwongen uit te voeren.

Ontslaat verzoekers van de betaling van alle zegel – griffie – en rolrechten of kosten welke onderhavige procedure met zich meebrengt.

Wijzen gerechtsdeurwaarder Lucas Engels, met kantoor gelegen te 2018 Antwerpen, Diercxenstraat 9, bus 2, aan om kosteloos zijn ambt te verlenen.

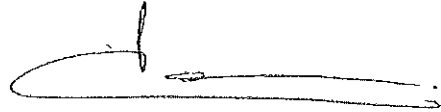
Aldus gewezen te Antwerpen, in raadkamer, op 15 oktober 2015 door H. Velleman, ondervoorzitter van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, bijgestaan door A. Van Steen, griffier.

de griffier,



A.VAN STEEN

de ondervoorzitter,



H. VELLEMAN